

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7Cbi/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115231270
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Krajčí
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1115231270.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

F. súd Bratislava I sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobcu: U.. C. G., Z.., so sídlom kancelárie Stromová 9/A, 831 01 Bratislava, značka správca S 1224, správca konkurznej podstaty úpadcu KOREK spol. s r.o. so sídlom Zámocká 30, 811 01 Bratislava, IČO: 35 912 669, proti žalovanej: E. S., nar. XX. júna XXXX, bytom Truska 275, XXX XX X. nad A., L. republika, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou z 10. decembra 2015 domáhal, aby súd určil, že právne úkony úpadcu uskutočnené v prospech žalovanej, a to

- vyplatenie finančných prostriedkov vo výške 220.000,-- Kč v hotovosti titulom uhradenia faktúry č. XXXXXXXXXXX z 30. novembra 2013 v zmysle výdavkového pokladničného dokladu č. XXHVXXXXX z 2. januára 2014,

- vyplatenie finančných prostriedkov vo výške 170.000,-- Kč v hotovosti titulom uhradenia faktúry č. XXXXXXXXXXX z 30. novembra 2013 v zmysle výdavkového pokladničného dokladu č. XXHVXXXXX z 8. januára 2014,

- vyplatenie finančných prostriedkov vo výške 204.667,-- Kč v hotovosti titulom uhradenia faktúry č. XXXXXXXXXXX z 30. novembra 2013 v zmysle výdavkového pokladničného dokladu č. XXHVXXXXX z 22. januára 2014,

- vyplatenie finančných prostriedkov vo výške 200.000,-- Kč v hotovosti titulom uhradenia faktúry č. XXXXXXXXXXX z 28. decembra 2013 v zmysle výdavkového pokladničného dokladu č. XXHVXXXXX zo 14. januára 2014,

- vyplatenie finančných prostriedkov vo výške 50.000,-- Kč v hotovosti titulom uhradenia faktúry č. XXXXXXXXXXX z 28. decembra 2013 v zmysle výdavkového pokladničného dokladu č. XXHVXXXXX zo 17. januára 2014,

- vyplatenie finančných prostriedkov vo výške 65.000,-- Kč v hotovosti titulom uhradenia faktúry č. XXXXXXXXXXX z 28. decembra 2013 v zmysle výdavkového pokladničného dokladu č. XXHVXXXXX z 22. januára 2014,

sú právne neúčinné voči konkurzným veriteľom úpadcu v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. XK/XX/XXXX; a zároveň aby uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi do všeobecnej podstaty finančnú náhradu vo výške 909.667,-- Kč.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že úpadca neuhrádzal svoje záväzky voči všetkým svojim veriteľom rovnomerne alebo aspoň s ohľadom na nevyhnutné výdavky spoločnosti primerane, ale upriamil sa na uhrádzanie záväzkov voči subjektom, s ktorými bol a je čiastočne prepojený. Vyplatením finančných

prostriedkov žalovanej úpadca neodôvodnene zvýhodnil žalovanú, keďže získala na úkor ostatných konkurzných veriteľov úpadcu vyššie uspokojenie, ako by jej prináležalo v konkurze. Zároveň žalobca označil napadnuté úkony ako ukracujúce právne úkony, keďže úpadcovi bolo jasné, že vykazuje záporné vlastné imanie a že je v úpadku. Žalovaná s poukazom na jej prepojenie so spriaznenými osobami úpadcu musela mať vedomosť o tom, že sa úpadca nachádza v úpadku. Miera vzájomného prepojenia je taká závažná, že je preukázaná nielen znalosť úmysle, ale aj to, že úpadca a žalovaná konali pri realizovaní napadnutých právnych úkonov v zhode. Navyše dňom začatia insolvenčného konania na území Českej republiky je preukázané, že úmysel úpadcu musel byť žalovanej známy.

2.1. Žalobca k žalobe pripojil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 5. decembra 2014, sp. zn. 4K/21/2014 o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, uznesenie Mestského súdu v Prahe z 11. novembra 2014, sp. zn. A. XX U. XXXXX/XXXX-A-XX, výdavkové pokladničné doklady č. XXHVXXXXX, XXHVXXXXX, XXHVXXXXX, XXHVXXXXX, XXHVXXXXX a XXHVXXXXX, faktúry žalovanej č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX a prehľad finančných transakcií na účte úpadcu.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe z 11. júna 2017 navrhla žalobu zamietnuť, keď poprela, že by od úpadcu obdržala hotovostné platby špecifikované v žalobe a poprela pravosť svojho podpisu na žalobcom predložených pokladničných dokladoch. Tieto pokladničné doklady označila žalovaná za falzifikáty vzniknuté bez akejkoľvek účasti žalovanej.

4. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na termín dňa 22. novembra 2022 o 11:30 hod. (po uskutočnení skoršieho pojednávania vo veci dňa 7. októbra 2021), na ktoré sa dostavili strany sporu.

5. Z vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovným skutkovým zisteniam:

5.1. Žalovaná vystavila úpadcovi v rámci existujúceho obchodného záväzkového vzťahu za dodanie stavebného materiálu faktúry č. XXXXXXXXXXXX na sumu XXX.XXX,XX Kč a č. XXXXXXXXXXXX na sumu XXX.XXX,XX Kč.

5.2. Podľa žalobcom predložených výdavkových pokladničných dokladov mal úpadca realizovať v prospech žalovanej hotovostné platby, a to na faktúru č. XXXXXXXXXXXX dňa 2. januára 2014 v sume 220.000,-- Kč (podľa výdavkového pokladničného dokladu č. XXHVXXXXX), dňa 8. januára 2014 v sume 170.000,-- Kč (podľa výdavkového pokladničného dokladu č. XXHVXXXXX) a dňa 22. januára 2014 v sume 204.667,-- Kč (podľa výdavkového pokladničného dokladu č. XXHVXXXXX), a na faktúru č. XXXXXXXXXXXX dňa 14. januára 2014 v sume 200.000,-- Kč (podľa výdavkového pokladničného dokladu č. 14HV00017), dňa 17. januára 2014 v sume 50.000,-- Kč (podľa výdavkového pokladničného dokladu č. 14HV00018) a dňa 22. januára 2014 v sume 65.000,-- Kč (podľa výdavkového pokladničného dokladu č. 14HV00019).

5.3. Žalovaná v rámci svojho výsluchu na pojednávaní dňa 7. októbra 2021 uviedla, že predložené faktúry vystavila na základe tovaru dodaného úpadcovi, pričom finančné prostriedky za dodaný a fakturovaný tovar neprevzala, pričom nemala podozrenie, či je podpis na predložených výdavkových pokladničných dokladoch.

6. Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“ alebo „zákon o konkurze“), právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnomu úkonu týkajúcemu sa majetku dlžníka, len ak správca v primerane lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhovel.

6.1. Právo odporovať právnomu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do jedného roka od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnomu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala (ods. 2).

6.2. Odporovať podľa tohto zákona možno aj právnym úkonom, z ktorých nároky sú už vykonateľné alebo uspokojené (ods. 3).

6.3. Odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka (ods. 4).

6.4. Podľa ustanovenia § 59 ods. 1 ZKR, zvýhodňujúcim právnym úkonom na účely tohto zákona je právny úkon, ktorým dlžník úplne alebo sčasti splnil peňažnú pohľadávku inak splatnú až vyhlásením konkurzu, zabezpečil svoj záväzok neskôr, ako záväzok vznikol, dohodol úpravu alebo nahradenie svojho záväzku vo svoj neprospech alebo inak neodôvodnene zvýhodnil svojho veriteľa oproti iným svojim veriteľom.

6.5. Zvýhodňujúcim právnym úkonom na účely tohto zákona je tiež právny úkon, ktorým sa dlžník úplne alebo sčasti vzdal svojho práva, úplne alebo sčasti odpustil dlh svojho dlžníka, dohodol úpravu nahradenie svojho práva vo svoj neprospech, dohodol alebo inak umožnil zánik svojho práva alebo inak neodôvodnene znevýhodnil seba na úkor svojich veriteľov (ods. 2).

6.6. Zvýhodňujúcemu právnemu úkonu možno odporovať, ak spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka. Ak ide o zvýhodňujúci právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úpadok dlžníka v čase urobenia zvýhodňujúceho právneho úkonu sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak (ods. 3).

6.7. Odporovať možno len tým zvýhodňujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas jedného roka pred začatím konkurzného konania. Ak ide o zvýhodňujúci právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, možno odporovať tiež tým právnym úkonom dlžníka, ktoré boli urobené počas troch rokov pred začatím konkurzného konania (ods. 4).

6.8. Podľa ustanovenia § 60 ods. 1 ZKR, odporovať možno tiež každému právnemu úkonu, ktorým dlžník ukrátil svojich veriteľov (ďalej len „ukracujúci právny úkon“), ak bol urobený s úmyslom dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a tento úmysel bol alebo musel byť druhej strane známy.

6.9. Ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak (ods. 2).

6.10. Odporovať možno len tým ukracujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania (ods. 3).

6.11. Podľa ustanovenia § 63 ods. 1 ZKR, ak ide o neúčinný právny úkon týkajúci sa vecí, práva alebo inej majetkovej hodnoty prevedenej z majetku dlžníka, sú tí, voči ktorým sa právo odporovať právnemu úkonu uplatnilo, povinní spoločne a nerozdielne poskytnúť do dotknutej podstaty peňažnú náhradu za túto vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu; ak sa však u niektorého z nich táto vec, právo alebo iná majetková hodnota nachádza, možno sa od nich namiesto peňažnej náhrady domáhať vydania tejto veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty. Proti tomu, voči komu sa právo odporovať právnemu úkonu uplatnilo, možno uplatniť vždy len toľko, koľko sa v dôsledku neúčinného právneho úkonu naň previedlo.

7. Základnou otázkou, s ktorou sa musel súd pri posúdení odporovacej žaloby správcu vysporiadať, je otázka, či žalovaná je osobou, ktorá mala mať z napadnutých právnych úkonov úpadcu majetkový prospech, ako to predpokladá zákon v ustanovení § 62 ods. 1 ZKR.

7.1. Súd pri posúdení tejto otázky dospel k negatívnemu záveru, k čomu v podrobnostiach uvádza nasledovné:

8. V konaní nebolo preukázané, že peňažné prostriedky vyplatené úpadcom v hotovosti v celkovej výške 909.667,-- Kč napadnutými jednostrannými právnymi úkonmi v skutočnosti prijala žalovaná, t. j. že by žalovaná bola osobou, ktorá by z jednostranných právnych úkonov úpadcu mala majetkový prospech, a teda že by žalovaná bola osobou, voči ktorej bolo možné uplatniť subjektívne odporovacie právo. Uvedené v konečnom dôsledku okrem iného znamená, že nebola preukázaná pasívna vecná legitímácia žalovanej podľa ustanovenia § 62 ods. 1 ZKR.

8.1. Súd poukazuje na to, že žalovaná vo vyjadrení k žalobe z 11. júna 2017, ako aj v rámci svojho výsluchu na pojednávaní dňa 7. októbra 2021 spochybnila pravosť podpisu nachádzajúceho sa na žalobcom predložených výdavkových pokladničných dokladoch, keď namietla, že na dokladoch, ktoré mali preukazovať vyplatenie peňažných prostriedkov v hotovosti, sa nenachádza jej pravý podpis.

9. Súd uvádza, že nepostačuje, aby žalobca (hoci v postavení správcu konkurznej podstaty) v konaní predložil určité listiny, z ktorých vyvodzuje v sporovom konaní svoje právo, a všetky ostatné skutočnosti (vrátane skutočností popierajúcich žalobcom predložené listiny) by mala preukazovať žalovaná strana. Naopak platí, že ak v civilnom sporovom konaní žalovaná strana spochybní pravosť súkromnoprávnej listiny predloženej žalobcom, napríklad v podobe pravosti podpisu osoby na nej označenej (okrem prípadu, kedy bol podpis označenej osoby úradne osvedčený - pozn. súdu), musí pravosť žalobcom predloženej súkromnoprávnej listiny preukazovať v súdnom konaní žalobca, ak z tejto listiny odvodzuje právo, ktoré je predmetom súdneho sporu. Ak žalobca nepreukáže pravosť takejto listiny, alebo ani nenavrhne žiadne dôkazy na jej preukázanie, znamená to, že žalobca neuniesol v spore dôkazné bremeno, čo má za následok zamietnutie podanej žaloby.

10. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v civilnom sporovom konaní znáša dôkazné bremeno tá strana sporu, v ktorej záujme je, aby súd určitú skutočnosť uznal za pravdivú. Preto dokazovať skutočnosti

právo zakladajúce musí tá strana, ktorá právo uplatňuje, dokazovať skutočnosti právo zrušujúce musí tá, ktorá mu odporuje. Rovnako tak platí, že nikto nemôže dokazovať, že "on niečo nepodpísal", ale naopak, druhá strana musí dokazovať, že to podpísala.

10.1. Vyslovené právne závery vyplývajú aj z judikatúry najvyšších súdnych autorít, z ktorej vyplýva, že - Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (k tomu viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010).

- V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje (affirmanti incumbit probatio). Inak povedané, strana sporu musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jej tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o tú stranu sporu, ktorá existenciu takýchto skutočností tvrdí (k tomu viď aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 21. januára 2015, sp. zn. II. ÚS 38/2015).

10.2. Taktiež súd odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 21. decembra 2009, sp. zn. 29Cdo/3478/2007, v ktorom uviedol, že otázkou dôkaznej sily súkromnej listiny (bez priamej väzby na zmenku) sa pritom Najvyšší súd už vo svojej rozhodovacej činnosti zaoberal. V rozsudku z 10. októbra 2000, sp. zn. 22Cdo/2670/98 (uverejnenom v časopise Soudní rozhledy číslo 1, ročník 2001, str. 5), vysvetlil, že pri súkromných listinách je potrebné rozoznávať ich pravosť (teda skutočnosť, že súkromná listina pochádza od toho, kto je v nej uvedený ako vystaviteľ) a správnosť (pravdivosť). Popretie pravosti listiny nie je obyčajným popieraním (ako je tomu v prípade popierania jej pravdivosti), ale zahrňuje v sebe implicitne tvrdenie, že údajný vystaviteľ listinu nepodpísal a ani nevystavil. Takéto popretie je preto dostatočne relevantné k tomu, aby pravosť listiny musela byť dokazovaná; bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadne pravosti listiny je na tom účastníkovi, ktorý zo skutočností v listine uvedených vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. K uvedeným záverom sa následne Najvyšší súd prihlásil v rade ďalších rozhodnutí (porovnaj v tomto smere napr. rozsudok z 30. mája 2001, sp. zn. 22Cdo/2727/99, rozsudok z 27 októbra 2005, sp. zn. 29Odo/564/2005, alebo rozsudky sp. zn. 33Odo/988/2004 a sp. zn. 23Odo/1722/2006), pričom rovnaký názor - pokiaľ ide o účinky popretia pravosti súkromnej listiny - je zastávaný aj právnou teóriou (porovnaj napr... Hodnocení důkazu soukromou listinou, zejména potvrzením o splnění dluhu, Ad Notam, č. 5, 2000, str. 93-98, prof. O. O. A., DrSc.: Právní a skutkové domněnky při dokazování listinou v civilním soudním řízení, Právní rozhledy č. 2, 2001, str. 60-64, zo staršej literatúry napr. B. Učebnice civilního práva procesního, Nákladem spolku československých právníků, Všeherd, Praha 1947, str. 337 a nasl.).

10.3. Citované právne závery sú plne aplikovateľné aj v rozhodovanom spore.

11. Pri zohľadnení vyššie citovaných právnych záverov súd konštatuje, že spochybnením pravosti podpisu žalovanej na žalobcom predložených výdavkových pokladničných dokladoch prešlo dôkazné bremeno na preukázanie žalobcom tvrdených skutočností (t. j. že žalovaná v skutočnosti prijala v hotovosti peňažné prostriedky od úpadcu) a na preukázanie pravosti podpisov žalovanej (a na pravosti predložených výdavkových pokladničných dokladoch) na žalobcu, výlučne v prospech ktorého bolo preukázanie pravosti žalovanej na listinných dokladoch, ktoré v spore predložil žalobca.

11.1. Súd zvyrazňuje, že žalobca z výdavkových pokladničných dokladov odvodzoval v spore pre seba priaznivé dôsledky, keďže z nich jednak odvodzoval subjektívne odporovacie právo voči žalovanej, a to vrátane práva na vydanie sumy 909.667,-- Kč žalovanou žalobcovi do konkurznej podstaty. V konečnom dôsledku od preukázania, či je podpis na výdavkových pokladničných dokladoch pravým podpisom žalovanej, záviselo rozhodnutie súdu, či žalovanej boli zo strany úpadcu vyplatené finančné prostriedky, a teda či mohla mať z právnych úkonov úpadcu majetkový prospech, čo je jedným zo základných predpokladov odporovateľnosti právnym úkonom úpadcu.

11.2. Z uvedeného tak vyplýva, že dôkazné bremeno na preukázanie pravosti podpisu žalovanej na žalobcom predložených výdavkových pokladničných dokladoch zaťažovalo v rozhodovanom spore výlučne žalobcu.

12. Súd zároveň na pojednávaní uskutočnenom dňa 22. novembra 2022 uviedol, že v prípade znaleckého dokazovania - keďže dôkazné bremeno je na žalobcovi - by žalobcovi bola uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu, pričom osobné oslobodenie správcu od platenia súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. p/ zákona č. 71/1992 Zb. nezbavuje správcu platiť preddavok na trovy dôkazu podľa ustanovenia § 253 ods. 1 C.s.p., keďže v zmysle zákonnej úpravy by bolo relevantným len oslobodenie od súdnych poplatkov rozhodnutím súdu podľa ustanovenia § 254 ods. 1 C.s.p. (k tomu viď aj znenie § 253 ods. 2 C.s.p.), ktoré však žalobcovi priznané nebolo. Rovnaký záver platí aj pre ďalšie dôkazy, s vykonaním ktorých vznikajú trovy, ako je tomu napríklad v prípade návrhu na výsluch svedkov.

12.1. Po oznámení súdu, že žalobca by bol povinný v spore platiť preddavky na trovy dôkazu, žalobca uviedol, že nemá žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Predmetné vyhlásenie žalobcu znamená, že žalobca netrval ani na skôr uplatnených návrhoch na doplnenie dokazovania, čo znamená, že skoršie dôkazné návrhy vzal späť.

13. S poukazom na vyššie uvedené súd uzatvára, že žalobca neuniesol v spore dôkazné bremeno ohľadom pravosti ním predložených výdavkových pokladničných dokladov, a teda nepreukázal, že by žalovaná mala majetkový prospech z napadnutých jednostranných právnych úkonov úpadcu, čo je základnou podmienkou úspešnosti odporovacej žaloby.

14. Nad rámec vyššie uvedeného považuje súd za nevyhnutné ako poznámku uviesť, že aj keby bolo v konaní preukázané, že žalobcom predložené výdavkové pokladničné doklady podpísala žalovaná, nebolo by možné platiť úpadcu na úhradu faktúr žalovanej za dodanie stavebného materiálu s úspechom odprovať.

14.1. Súd zastáva právny názor, že platby faktúr za dodaný stavebný materiál predstavujú bežné právne úkony realizované v rámci podnikateľskej činnosti úpadcu (keďže úpadca podnikal aj v oblasti stavebníctva - pozn. súdu) v súlade s ustanovením § 10 ZKR, a preto uskutočnenie platieb v rámci bežného obchodného styku úpadcom - hoci v čase, keď už bol platobne neschopný - nemôže mať ukracujúci charakter, čo je základným predpokladom pre úspešnú odporovateľnosť (podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR). Vyplatením peňažných prostriedkov - ak by aj boli vyplatené úpadcom žalovanej - tak nemohlo dôjsť k zvýhodneniu žalovanej na úkor ostatných konkurzných veriteľov úpadcu a rovnako tak nimi nemohlo dôjsť ani k ukráteniu uspokojenia pohľadávok iných konkurzných veriteľov.

14.2. Pokiaľ ide o vyššie vyslovený právny záver o nemožnosti odprovať bežným právnym úkonom úpadcu, súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 3. decembra 2020, sp. zn. 4CoKR/11/2020, v ktorom bol prijatý totožný právny záver.

15. Z dôvodov uvedených vyššie súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

16.1. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).